

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Govor posl. dra. Ivana Tavčarja pri razpravi o podpori gledališkima podjetjema v dež. zboru dne 11. februarja

alóve po stenografičnem zapisniku tako le:

Visoka zbornica! Čas je že precej potekel, ali vsled govora — ne prečastitega gospoda Gabrijela Jelovškega ampak gospoda Andreja Kalana — sem nekako prisiljen, da označim stališče svoje stranke, koje bomo zavzeli pri tej zadevi.

Neposredni gospod predgovornik spustil se je v polemiko z nekim listom in njegovim redakterjem, ki po moji vednosti ni poslanec, napadal je torej odsotno osebo, ki se vsled tega ne more braniti, ki bi se pa sicer morda lahko branila. To govor prav za prav ni spadal k stvari in zato se tudi ne bom dalje z njim pečal. Ako se bode tukaj v zbornici razpravljala vsaka malenkost, ki se tiska bodisi v „Slovenskem Narodu“, bodisi v listu, kateremu je gospod Andrej Kalan odgovorni urednik (Poslanec Kalan: Ni res! Ne več!) — tega nisem vedel, pa je vse jedno — potem ne vem, kdaj bomo končali svoje razprave. Take stvari torej ne spadajo v zbornico! Zunaj zbornice si povejmo, kar imamo na srcih, tam se lasajmo, kakor smo se do sedaj in kakor se bomo vzlic miroljubnemu in krasnemu govoru gospoda Andreja Kalana tudi v prihodnje lasali!

Gospoda moja! Predlog, kakor ga stavi gosp. poslanec Kalan, je jako lep. Dasiravno ga je stavil kot dukovnik, vendar ne verujem, da je prišel iz pravega prepričanja. Če bi bil mogel gospod poslanec Kalan staviti predlog po svojem srci, glasil bi se ta predlog vse drugače. Pri tem bi bil brez dvojbe stal na tistem stališču, na katerem je bil za časa volitev, ko je hujskal s svojo stranko — opozarjam le na glavno glasilo te stranke — da se s kmetскими žulji ne sme podpirati niti nemško niti slovensko gledališče. Če mi torej danes človek, ki ima v tem pogledu pravo volčjo dlako na sebi, pride s tako sladkimi besedami, potem se moram nehoté vprašati, ali je vse to naravno, ali za gospodom Kalanom ne tiči neki drugi zajec, ki se

vestno skriva pred zbornico. (Poslanec Kalan: Ga boste pa Vi povedali!) Najprej se moram pri tej priliki spominjati drugega govornika, ki je danes o naši stranki govoril. In sicer ne posebno s krščansko ljubeznijo, ampak z nekim hudobnim namenom (Poslanec Kalan: Vse je hudobno, samo pri Vas ne!) — recimo torej z nagajivim namenom! Dam mu odvezo in njegovih besed ne štejem mu v smrtni greh! (Veselosť v središču.) Vstal je namreč gospod dr. Žitnik in se koncem svojega govora kot duhovnik obrnil do nas, češ, da se hoče izvršiti neka poroka, pri kateri pa mislim, da bi bil ta gospod brez dvojbe čisto nepotreben, ker, če se bo sklenila, izvršila se bo brez duhovnika. (Poslanec Kersnik: Civilno!) Da, civilno, ne da bi klicali častite duhovščine. (Živahna veselosť v središču in na desni.) Njemu ne bom veliko odgovarjal, samo najnujnejše hočem naglašati! Če je bil o tej stvari tako poučen, kakor o tistih „jebajtarjih“, ki jih je danes pekel pred zbornico (Smeh v središču), potem mu jaz ravno tako kakor prej gospod deželni predsednik, lahko rečem: „Priatelj, pojdi iz zbornice, poišči si boljše informacije, in kadar imaš dokaze, dobro, takrat pridi in takrat se oglasi.“ No, pa stvar je jedenkrat sprožena, in zato se mi vidi umestno, da v tem oziru spregovorim nekoliko besed. Naša stranka se nahaja v položaju, v katerem mora, ako hoče pametno postopati in rešiti tiste uzore, za katere se vedno bojuje, paziti na to, da je njeni nasprotniki ne spravijo ob vso veljavo. Naša stranka se je podala v boj in našla dva huda nasprotnika v tej zbornici — pred vsem gospode od te (leve) strani. Danes, gospodje, ste sladki, to se mora reči, kadar pa pridejo volitve na vrsto, takrat pa nas — in jaz svoje osebe ne izključim — napadate s tako strastjo, kakor nas nemška stranka nikdar še ni napadala. (Poslanec Hribar: Istina!)

Če nas tako napadate od te (leve) strani, potem vem, da nam ne morete biti prijatelji, ampak da ste nasprotniki, od kojih moram najhujše pričakovati.

Da, gospodje, ko bi bili Vi že sami in bi ne imeli „kočevarja“, ki Vas okrog vrti — z Vami bi se morda že še dalo izhajati. (Odobrovanje v središču.) Ali nekdo je nad Vami, in če kdo pleše po vinti, ki jo drug vrti, ste to Vi, ki plešete in ki morate plesati, če bi tudi ne hoteli.

(Trajao burno odobrovanje in ploskanje v središču, na desni in na galeriji. Glavar zveni in grozi, da da galerijo izprazniti, če bi ta ploskala!)

Zaradi tega je naša stranka prepričana, da od Vas, ako si hoče ohraniti svojo eksistenco, pri najboljši volji ničesar ne more pričakovati.

Na drugi strani, častita gospoda, pa smo videli, da je Vaša stranka nevarna za narod slovenski. Pravim naravnost, nevarna, in sicer zaradi tega, ker ste privlekli pretiran klerikalizem v vrste našega ljudstva in ker hočete vse zatreti, kar ima le količikaj podobe prostega mišljenja ali svobodoljubja. Ako se bojujemo za svoj narod, stati moramo na stališču, da je potrebno, ohraniti mu pametno svobodo mišljenja. Če bi pa Vi dobili krmilo v roke, prijatelj Andrej Kalan, položite roko na srce — in če bi v takem številu sedeli v tej zbornici, kakor ste pričakovali, ali ne bi bil prvi Vaš korak ta, da bi slovensko gledališče popolnoma uničili? (Ugovori na levi; klici v središču: Res je!) Saj pišete v svojih glasilih in govorite na shodih, da je slovensko gledališče nepotrebno in da se v njem nič drugega ne počenja nego greh.

Priznati se pa mora dalje, visoka zbornica, da je stranka na levi, dasiravno je tako pretirano klerikalna ter ima nazore, ki so škodljivi vsakemu narodu, več ali manj dobila nekako podporo ali zaslombo v visoki vladi. In to, ospoda moja, je moralo vsakega izmed nas preplašiti.

Visoka vlada imela je pred vsem željo, uničiti stranko, kateri pripadam, in prepričan sem, ako bi gospod deželni predsednik kedaj mogel telegrafčno na Dunaj naznaniti: „Ich habe die radikale Partei vernichtet“, da bi bil to lep dan v njegovem življenju! (Veselosť v središču; poslanec Kalan: Takih radikalcev se vladi ni treba bati!)

Listek.

Dr. Brglez & Comp.

(Slika iz trškega življenja; spisal Fr. Lisjak.)

III.

(Konec.)

Videčemu, da mu je tudi pri pevcih spodlo-telo, ostalo je le še upanj na tamburaše.

Prišel je torej k tamburaški vaji.

Vodili so baš „Sretan imendan“, kar si začne Brglez mašiti ušesa in upiti: „Oh, to ni, da bi človek poslušal! „Berde“ je ves razglašen. Poslušajte vender!“ — in vzel je „berdistu“ instrument ter ga začel uglašati in sukati ključce. „Tako, sedaj bo dobro; le poskusite!“

A ko so pričeli, prasnili so vsi v smeh; „berde“ je bil sedaj res razglašen, in dirigent ga je moral zopet uglasiti.

„Ta „berde“ je za nič!“ besedoval je Brglez, drugi pa so se mu smejali in igrali dalje.

Pa Brglez je začel kmalu znova kritikovati: „Jej, jej, kako cvilita „bisernica“ in „kontrašica“! „Bugarije“ pa bijejo, kakor s polenom. To mora biti povsod več elegance, — m—ta, ta, — m—ta, ta — tako! — „Brač pa mora svojo figuro bolj precizno in glasno igrati!“

Ko so videli tamburaši, da mu ničesar ni prav, kričali so nad njim: „Pustite nas na miru,

saj niste naš dirigent; ako smo brez vas igrali, ko vas ni bilo, igrali bomo še sedaj! Kar nič vas ne rabimo pri vajah!

Dr. Brglez je strmel. Torej zopet poraz! Nu — ti ljudje pač ničesar ne razumejo. Hotel jim je koristiti, a kaj, trmoglavcev ne more prepričati! —

„Pri starem cilindru“ pa ni Brglez niti črhnil, da je ostal tudi pri tamburaših na cedilu. Visokoleteče misli se njegovi porazi popolnoma potlačili. Na župansko mesto sedaj še mislil ni; tudi misel na druga dostojanstva je opustil. Jezil in togotil se je, da mu je vse spodletelo, kar je pričel.

Da bi vender še obrnil pozornost nase, izmislil si je veselico na ledu. Povabil je domačo inteligenco in nekaj gospodov iz bližnjih krajev. Ves ponosen je bil na to svojo novo idejo.

Pa kakor nalašč je začel isti popoldan pihati topli jug, led se je začel taliti in kmalu je stala voda nad ledno površino. Le kratko časa so se mogli drsati.

Ko so stali drugi udeležniki že vsi na bregu, in se je Brglez le še sam produciral z umetnimi krogi, udere se mu za finale na mah led — in aranžer in njegova veselica sta pala v vodo...

Predpustni ples, druga „ideja“ Brglezova, je končala z ogromnim deficitom, s katerim se je delila firma Brglez & Comp. Vender pa je rodila epohalen fakt, da je hripavi Kovač tedaj prvi krat

ugovarjal, braneč se plačati svoj delež. Udeležba je bila namreč pičila radi snega, ki se je isti večer nasipal v toliki množini, da so bile v kratkem vse ceste zamedene.

Ko je Brglez spoznal resnico starega pregovora: „Nemo propheta in patria“ in se uveril, da so se celo elementarne sile zaklele zoper njega, tedaj je opustil vse svoje idejalne načrte...

Pogodil je še sicer marsikatero neumnost in doživel še marsikako blamažo, pa nobena ni bila več take uničujoča kakor prve, ali pa se jim je s časom že privadil.

Po dnevi je sedaj lazil okoli pri svojih pacijentih, zvečer pa je hodil k „staremu cilindru“, kjer je opustivši misel na šah, domino, biljard, — „španal“ z debeluhasto Marjeto.

Ko so pa prišli tja tudi njegovi kompanjoni, tedaj jim je pripovedoval in lagal pikantne dogodbe iz svoje zdravniške prakse ali pa — zeval. Tovariši so ga z zanimanjem poslušali, mu kadili in napijali in včasih s svojim gostilniškim kvartetom zapeli kako okroglo.

Nekega dne — kazalec na umazani stenski uri je kazal že precej pozno — pa se dvigne Cuvakon in začne z afektiranim glasom:

„Slavna gospoda! Kdo izmed nas ne pozna nevenljivih zaslug, katere si je priboril naš tovariš, dični naš dr. Brglez!“ — Kremen je pri zadnji

Iz teh ozirov je naša stranka jako pametno ravnala, da si je drugod iskala podpore. Istotako pametno bode ravnala, če si tudi za prihodnje obdrži to podporo, ne da bi nam bilo treba popustiti načela, za katera smo se vedno bojevali in za katera se hočemo tudi v bodoče boriti.

To sem v obče hotel omeniti nasproti gospodu poslancu dr. Žitniku, da se ne bo mislilo, da je prav imei in da mu ničesa nismo mogli odgovoriti.

Konstatujem le, da je tudi v tej stvari bil ravno tako dobro poučen, kakor v oni drugi malenkostni zadevi, katero je danes pred zbornico razpravljal.

Po tem ovinku, gospoda moja, mi bodi dovoljeno, da se podam k gledališču, in tukaj naj mi bode dopuščeno, akoravno je čas potekel, da se tudi jaz nekoliko spominjam zgodovine, o kateri je gospod Andrej Kalan pravil, da se v klasičnih igrokazih slika tako, kakor ni bila. Gospoda moja, stranka, kateri pripada tovariš Kalan, ni od včeraj v tej zbornici; leta in leta že sedi tukaj. Dobro pa se spominjam slučaja, ko smo se jedenkrat dogovorili z voditeljem te stranke, da naj se podpora za gledališki podjetji odmeri nekako tako, kakor jo hoče danes odmeriti gospod poslanec Kalan. In omenjeni voditelj je rekel: „Bom premišljal o stvari“. Ali drugi dan, ko je napočil čas, stvar v življenje spraviti, je vodja Vaše stranke prišel in rekel: „Nam ne kaže! Mi stojimo na stališču, da gre nemškemu gledališču ravno toliko podpora, kakor podjetništvu slovenskih gledaliških predstav.“ (Poslanec Kersnik: „Čujte!“) Takrat seveda so bile razmere drugače, takrat je ta stranka še nekoliko bolj stala z Vašo stranko. Prepričan sem sicer, če bi danes zopet nastale take razmere, da bi Vaša stranka za to spravo marsikaj rada žrtvovala, pred vsem pa gledališče! Ali gospoda mi se na Vaše besede ne moremo zanesti. Vi ste besedo Vašo že velikokrat snedli! Tako ste nam obljubili, da bode glasovali za višjo dekliško šolo. Ko pa ste z našim soglasovanjem v moč spravili nunsko šolo in je prišel čas glasovati za višjo dekliško šolo, ste Vi pozabili dane besede, ter ste proti naši šoli glasovali! Taka fides je za nas nulla fides. In zato se na tak predlog ne moremo zanesti, kakor ga je tovariš Kalan danes stavil. In zakaj ne? Ker je rekel: mesto ljubljansko naj samo skrbi za gledališče, dovolimo pa za letos samo začasno to podporo.

Gospodje so si pač mislili, da nam bodo s tem predlogom nagajali in da bodo zasejali nasprotstvo mej nas in nemško stranko. Ali gospoda moja, kaj se bode zgodilo, ako mi glasujemo za ta predlog, ter tako nemško stranko razdražimo? Dobro, za jedno leto smo slovensko gledališče spravili pod streho! S kakim srcem bode pa prihodnje leto nemška stranka prišla v to zbornico? S sovražnim srcem, in predlagala bode: Letos ne dajmo nobenemu gledališču podpore. In ako bode ta (leva) stranka postopala konsekvantno po načelu, ki spada mej prve točke njenega programa, potem

besedi dregnil dremajočega Brgleza. — „Vsak izmed nas ve, kaj nam je on — dr. Brglez! Povsod je zagovarjal naše stališče in se trudil uravnati zavrženo politiko našega milega naroda. Kaj more on za to, če ga nehvaležni in filisterski tržani nočejo umeti? Jaz predlagam torej, slavna gospoda, da volimo našega dičnega dr. Brgleza v očigled njegovega prizadevanja za razširjanje omike in za povzdigo društvenega življenja častnim članom našega kvarteta (Bravo, živio! Kovač: Jaz se vé ne ugovarjam, meni je vse prav!) — Diplom mu izročimo pozneje; takse pa, obstoječe iz dveh litrov staine, mu žalibog ne moremo spregledati, in jaz predlagam, da se kar sedaj odkriža svojega dolga! —

Kremen je ploskal, Kovač pa se je zopet drl: „Jaz i temu ne ugovarjam; meni je vse prav!“

Dr. Brglez se je ginjen zahvalil „v izbranih besedah“ (bil je to čisto nov, improviziran — peti govor!) — za izkazano mu čast, škiljasta Micika je prinesla „štefan“ starine, kvartet pa je intoniral: „Razjasni, tužni se obraz!“ —

Zbudili so tudi krčmarico Marjeto, ki je že nekaj časa na klopi za pečjo smrčala iz vseh registrov in v vseh „durih“ ter Brglezu priljubljenih „molih“, — potem so pa vsi skupaj v pozno noč slavili zaslužnega moža, ki je dosegel vsaj nekaj, svojega častnega člana dr. Brgleza! —

bode z velikim veseljem drugo leto glasovala, da naj nobeno gledališče ne dobi nikake podpore. (Poslanec Kalan: „To je nemogoče!“) Gospodje, vidite, da smo pametni in da smo tudi nekoliko diplomati. Vi mislite, da bode nam na ta način vodo kalili, ali opozarjam Vas, zlasti Vas gospod Andrej Kalan, ki ste z velikim navdušenjem pisali članke, ko je šlo za jednojezične ulične napise ljubljanske, da takrat niste bili to, kar ste danes. (Poslanec Kalan: „Ravno to!“) Ako pravite, da je takrat Vaše stališče bilo pravo, potem je tudi naše stališče pravo, ker hočemo s tem, da danes nemško gledališče podpiramo, ohraniti tudi slovensko gledališče, katero je gotovo izgubljeno, kakor hitro je Vi v roke dobite. Da je pa ne boste dobili, gospod Kalan (Poslanec Kalan: „Vsaj ga nečemo!“), zato Vam dajem poroštvo! Stali bomo danes na stališču tiste pravice, na katerem ste prej stali Vi, in glasovali bomo, kakor v zadnjih šestih letih, tudi danes za to, da obe družbi dobita jednaki podpori, ker sta jih obe potrebni. To pa storimo samo zagadatelj, ker hočemo preprečiti, da ne bi gledališče prišlo v Vaše roke in v tak položaj, da bi je popolnoma zadavili, kakor bi je radi. Da to dosežemo, k temu potrebujemo pomoči nemške stranke. Da pa je prišlo do tega, tega sicer niste Vi zakrivali, pač pa tist „kočevar“, ki Vas okrog vrti. (Veselosť v središču in na desni.) Da se ne bode mislilo, da je naša stranka tako najivna, da dobrohotnega srca gospoda poslancu Andreja Kalana ne pregleda, zdelo se mi je na jedni strani kot poslancu narodne stranke, na drugi strani pa kot načelniku dramatičnega društva potrebno, te stvari pojasniti.

Sklepam in samo še jedenkrat naglašam, da bomo glasovali za jednaki podpori obema družtvoma, ker hočemo s tem slovensko gledališče rešiti, ki bi bilo izgubljeno, če pride v Vaše roke. (Živahno odobravanje v središču in na desni.)

Državni zbor.

Na Dunaji, 9. marca.

Poslanska zbornica je danes nadaljevala razpravo o proračunu finančnega ministerstva.

Posl. Steiner je zahteval, naj se opusti sedanjí sistem zakupovanja užitnine, in naj se pobiranje užitnine ne daje več po okrajih v zakup, nego za vsako občino posebe.

Posl. Szczebanowski je govoril o galiskem potrošju in skušal opravičiti njega podražanje.

Posl. Č. Lang je govoril zoper podražanje piva.

Posl. dr. Menger je obširno, dokazoval kako krivično in težko breme bi se zlasti siromašnejšim davkoplačevalcem naložilo, ako bi uvedel monopol na žveplenke.

Zbornica je potem vzprejela poglavje „posredni davki“ in začela razpravljati o poglavju „sol“.

Poslanci Seichert, grof Hompesch, Tschernigg, baron Morsey in Szczebanowski so obširno govorili o kvaliteti in ceni živinske soli, na kar se je poglavje vzprejelo.

Pri razpravi o poglavju „tabak“ so govorili poslanci dr. Scheicher, Popowski, Kraus Hanek in Klun.

Razprava se je potem pretrgala in na vrsto je prišel nujni predlog dr. Laegerja glede nekega prepovedanega protisemitskega shoda.

V večerni seji je zbornica razpravljala o poglavju „kolki“ in se je posl. Dobernigg potegoval za odpravo časnškega kolka.

Prihodnja seja bo jutri.

Položaj Italije.

Predvčerajšnji „Figaro“ prinesel je pismo nekega zdravnika, došedšega s svojega potovanja po Abesiniji v Obok, o abesinskih vojaških razmerah, današnji prinaša iz peresa znanega Ch. Leserja o italijanskih. Članek, naslovljen „que peut faire l'Italie“, je za nas v toliko zanimiv, da si ogle-damo našega zaveznika z druge strani kot je pri nas navada, ko se držimo samo nemških virov. Zato evo ga v celoti:

Vse evropske narodnosti so imele male izgube sileč preko morja, tako Angleži kot tudi mi, a tako nepričakovanega udarca še ni bilo; videti je bilo pač, da so bile male kolone, broječ 1000—1500 vojakov, napadene od neprimerno mnogobrojnega sovražnika in zapodene v beg, a nikdar ni bilo brati, da bi prava evropska armada bila tako popolnoma potolčena od sovražnika, ki ga izvolijo imenovati „tolpe divjakov“. Zdi se, da se je Menelik

pokazal bolj dovršenim v strateških vedah, kot njegov nasprotnik, vsaj njegov marš iz Aksuma v Aduo je jako umna operacija, jako dobro sestavljena — a izvedena z veliko energijo in veliko spretnostjo.

Javlja se, da odpotujejo v kratkem nova podkrepčenja iz Italije; vlada je baje pozvala podzastavo cel razred rezerve: „ves svet vé, da Italija ne more sklepati miru, predno ne dobi kake zmage“ „ves svet“ namreč onstran Alp, ker drugje se povsodi dobe ljudje, ki pripisujejo zelo oddaljenim vojskam le malo važnosti. Komaj 8 dni je, kar so v Neaplu ukrcali 12 batalijonov in 4 pogorske baterije, namenjene generalu Baratierju, tako da broji zdaj njegova vojska krog 40 tisoč mož. In vender zahteva Baratieri (zdaj Baldissera) še vedno novih mož! Ne da bi pri tem kdo dvomil nad vrlino italijanskih vojakov, ravno nasprotno: oni ne morejo nič zato, če so „divje tolpe“ tako čvrsti vojaki.

Efektivno stanje laške vojske je zdaj 208.000 mož, vender to število ni v istini nikdar doseženo. Istina je, da je ekspedicijski kor v Abesiniji ali, bolj natanko v Eritreji, brojil 6000 mož. Vzeli so tedaj še 34.000 od redne vojske, in sklenili so jih vzeti še 10.000 — brez zadržka, kajti postava dovoljuje vladi, porabiti vojsko, tako kot se nji najbolje zdi. Zadostuje pa pogled na organizacijo laške vojske, da uvidimo, da so te pošiljave provzročile oslabele italijanske vojske v celoti. Če nastane morda jutri vojska v Evropi, bi bil morda Menelik indirektni vzrok druge Kustoce.

Na papirju je totalno stanje laške vojske res briljantno: tu blesti 800.000 mož aktivne armade in dve rezervi (mobilna milica 400.000 in teritorialna milica 550.000), vsega skupaj 1.700.000 do 1.800.000. Vender, koliko je mej temi izurjenih vojakov? Tu se znižajo številke grozno! V istini ima Italija 19 razredov, vsak razred počez 75.000 mož. Ali, prvič ni bilo nikdar pozvanih več kakor 55.000 potrjenih, drugič pa niso bili sklicani v isti čas; vojni minister je moral l. 1892., 1893., 1894. čakati s pozivom dotičnih razredov (letniki 1872., 1873., 1874.) do marca, radi nedostatnega budgeta. Varčevali so tako, da vojna služba ni pri nobenem dalje trajala kot 2 leti, izvzemši konjeništvu!

Kar se tiče oproščencev in rezervistov raznih razredov, oni ne služijo skoro nič; samo l. 1892. so sklicali kot za neko demonstracijo proti nam 50.000 rezervistov v Alpah, drugače pa število rezervistov sklicanih na jedno vajo ni prekoračilo 10 do 30.000 mož.

Naj kdo misli kakor hoče o splošni mobilizaciji — jasno je, da bi pošiljatev 50—60.000 mož v Eritrejo ne provzročile posebne praznote v armadi, ki šteje preko milijona in pol, če bi bilo mogoče nadomestiti iz celote iztrgane taktične jednote. To ravno je nemogoče. Če bi se pa mobilizovalo — bi nedostatek 40.000 od danes in 60.000 od jutri bil prav za prav nedostatek broječ 200.000 mož, katerega bi ne vedeli kako nadomestiti. Pri tem je ta nedostatek še celo v prvi vrsti laške vojske! To samo je dovelj, da je mogoče razumeti nestrpnost italijanskega naroda, vznemirjenost italijanskih vojaških časopisov!

Kar se tiče maščevanja nad Abesinci, je pač težko verjetno. Mesto, da bi se pustil Menelik zapeljati v nastavljeno past, je nadaljeval svojo pot proti severu. Na ta način je zašel general Baratieri v skoro neprodorne kraje, njegove zveze z Masavo so bile vedno v nevarnosti, da ne bodo pretrgane od Abesincev. Taka je tedaj vojna s „tolpo divjakov“. Cela strategija se skrči v znanost, kako naj se prežive čete v taci krajih. To je naloga, katero je težko rešiti v Evropi. Smemo pa verjeti, da je skoro nemogoče rešiti to nalogo v Abesiniji. B.

V Ljubljani, 10. marca.

Volilna reforma. Odsek za volilno reformo je tudi pritrdil vladi, da se bode indirektno volilo povsod v novi kuriji, kjer deželni zbor direktnih volitev ne sklene. Indirektno volitve posebno žele Poljaki in veleposestniki. Čudno je pa, da v odseku ni nobeden vlade vprašal, če misli, predno bodo nove volitve za državni zbor, sklicati deželne zbore, da se izreko, hočejo li za državni zbor v novi kuriji direktne ali indirektno volitve. Po našem mnenju hoče vlada, da se bode povsod indirektno volilo, le ondu, kjer se bode deželni zbor izrekel po lastni inicijativi za direktne volitve, se bode direktno volilo. Pred prvimi državnosoborskimi volitvami pa najbrž deželni sbori ne bodo niti imeli priložnosti o tem se izreči.

Gospodarska beda v Srbiji. Ta država, ki je že nedavno se domišljala, da je poklicana igrati vlogo jugoslovanskega Pijemonta, se bode zares v jedni stvari mogla primerjati z Italijo, namreč glede revščine. Obresti od zasebnih dolgov so močno narasle in oderuhi pridno žanjejo. Ker so državne blagajnice prazne, davčni organi strogo izterjavajo davke. Hiše se prodajajo po trideset, štirideset in petdeset frankov. V take razmere so pripravili deželni Milan in njegove vlade. Sedaj pa skoro ni več pomoči. Žitnice, o katerih je Ristić trdil, da so finančna moč Srbije, so tudi največ prazne. Pri tacih razmerah pač Srbi najpametneje narede, če popuste vse svoje velike politične načrte.

Italiji prijazni listi dokazujejo, da s tem, da je Italija v Afriki tepena, veljava njenega zavezništva ni nič izgubila. Ko bi bil Baratieri zgubil tudi vse vojake, bi s tem italijanska vojna sila še ne bila dosti oškodovana. V resnici je pa stvar drugačna. Na to ne pride, koliko vojakov je palo v Afriki. Pomisliti je pa, koliko je vredna vojska kake države, ki se da od polcivilizovanih Afričanov kar tako preteptati. Na zaveznico, ki ima tako slabe vojake in vojskovodje, se nobena država ne more niti zanašati. Ko bi bili tudi premagani Italijani, bi to ne bilo nič takega, a da so Afričani njih vojsko popolnoma razgnali na vse štiri vetrove, da so od štirih brigad kar tri izgubili, to je pa nečuvono. Tacih dogodkov je malo v zgodovini. Italijansko zavezništvo je vsekako jako palo v ceni.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. marca.

— (Katoliško resnicoljubje.) Sinočni „Slovenec“ se drzne s pravo katoliško resnicoljubnostjo zatrjevati, da je katoliškonarodna stranka predlagala v dež. zboru isto podporo slovenskemu gledališču kakor finančni odsek, torej 6000 gld. Iz govora dr. Tavčarja, kateri prijavljamo na drugem mestu, razvidijo čitatelji, iz katerih razlogov je narodna stranka morala glasovati za jednako podporo slovenskemu in nemškemu gledališču, in iz njega se tudi uverijo novi, da je klerikalna stranka predlagala slovenskemu gledališču podpore 4000 gld., nemškemu pa 3000 gld., za nagrado izvirnim slovenskim dramam pa 2000 gld. Poštenjak Andrej Kalan je v svojem govoru izrecno rekel, da predlaga to le začasno. Ker se dovoljuje dež. podpora vedno le za jedno leto, je očitno, da je s to besedo hotel si zavarovati pravico, glasovati pri drugi priliki zoper vsako podporo. Toliko, da se spozna resnicoljubnost tiste katoliške druhali, ki se stika okoli „Slovenca“.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Danes in v četrtek se bode pela opera „Čarostrelec“.

— (Koncert „Glasbene Matice“.) Mnogo lepih in krasnih uspehov je dosegla že vrla naša „Glasbena Matica“, odkar deluje na umetniškem polju, a tako impozantnega, kakor je bil včerajšnji, dosedaj še ne beleži v svoji kroniki. Vsi obširni prostori „Sokolove dvorane“ v Narodnem domu so bili natlačeno polni odličnega občinstva, mej katerim smo videli g. dež. predsednika barona Heina in mnogo civilnih in vojaških dostojanstvenikov. Včerajšnji koncert nam je potrdil to, o čemur smo bili že itak preverjeni, namreč, da bode naše „Glasbene Matice“ mešani zbor nastopil pri dunajskih koncertih ne samo v zares veličastnem številu pevk in pevcev, nego da bode tudi v umetniškem oziru izvajal vse točke z onim dovršenim fraziranjem in nuanciranjem, kateri mu je udahnil po neumornem svojem trudu premarljivi koncertni vodja g. M. Hubad. Odloživši obširno poročilo o koncertu za jutri, konstatujemo z velikim zadoščenjem, da tolice zaničanja še ni bilo nikdar za kak koncert v Ljubljani in tudi z dežele je prihitelo mnogo prijateljev domače glasbe, da se preverijo o velikem napredku našega prvega glasbenega zavoda, ki je z včerajšnjim koncertom pokazal, kaj se da doseči z zares vse pohvale vredno izredno požrtvovalnostjo članov zbora in njihovega vodje. Slava jim!

— (Vodstvo kranjske hranilnice) je na prošnjo konsorija za gradbo lokalne železnice Ljubljana - Vrhnika sklenilo predlagati na dan 9. aprila t. l. sklicanemu občnemu zboru, naj prevzame hranilnica glavninskih delnic po nominalni vrednosti 14.900 gld. Ker prevzame dežela za 20.000 gld. glavninskih delnic, interesentje pa za 15.100 gld. je

s tem pokrit znesek 50.000 gld., kateri je bilo dobiti, in zgradba te železniške proge popolnoma zagotovljena.

— („Jour-fixe“) bode v petek ob 8. uri zvečer v gostilni gosp. Alojzija Zajca na Rimski cesti.

— (Nevaren zločinec.) Cigan Alojzij Breščak, rojen 1. junija 1872 v Kranji, pristojen baje v Jarše, okraj Kamnik, je pri ces. kr. deželnem sodišču v Ljubljani v preiskovalnem zaporu radi mnogih zločinov, osobito tatvin in javnih posilnosti. Ta cigan je na glasu kot jako silovit človek in drzen tat, tako da se ga vse boji. Radi tega je domnevati, da je učinil še mnogo zločinov, katerih pa ljudje niso naznanili oblastvom. Klatil se je z večine po okolicah Tržiča, Kranja, Kamnika, Brda in Gornjega Grada, a tudi okrog Ljubljane, Vrhnike, Logatca in Škofje Loke. Isti je velike, bolj šibke postave, črnih, na čelo počesanih las, bolj bele kože, kakor so običajno cigani, sivih oči, velikega nosu in ima prav redko, mahu podobno brado črne barve ter nosi glavo nekoliko priklonjeno. Oblečen je bil običajno precej čedno, včasih pa tudi raztrgan in bos. Ako je komu znano kako kaznjivo dejanje, katerega je ta cigan sumljiv, a še ni prijavljeno orožnikom ali sodiščem, naznani naj je najbližji c. kr. orožniški postaji, c. kr. okrajnemu sodišču ali pa neposredno c. kr. deželnemu sodišču v Ljubljani.

— (Tujci v Ljubljani.) Tekom meseca februarja letos bilo je v tukajšnjih hotelih in gostilniških prenočiščih 1409 tujcev, za 171 več nego v istem mesecu lanskega leta.

— (Gozdni požar na Golovcu.) Na bližnjem Golovcu nastal je včeraj popoldne požar, ki je posestniku Mekincu iz Hradeckega vasi uničil mnogo borovcev ter povzročil nad 100 gld. škode. S pomočjo vojakov posrečilo se je požar kmalu udušiti.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj sta se vršili še dve obravnavi pod predsedstvom gosp. svetnika Pleškota. Pri prvi, kratki, bil je Henrik Kopač iz Idrije zaradi hudodelstva nečistosti obsojen v 15 mesecev ječe. — Druga obravnava je trajala do 9. ure zvečer. Obtoženi so bili posestniki V. Šušteršič, I. Bolte in J. Pirnat ter mizarški pomočnik J. Sovinc, vsi iz Mengiša, da so na „žegnansko nedeljo“ zvečer dogovorno napadli družbo fantov iz Malega Mengiša in da je vsled tega bil zaboden fant Alojzij Sitar. Obtožbo je zastopal gosp. Ekl, zagovarjala sta gg. dr. Tavčar in dr. Majaron. Zaslišanih je bilo mnogo prič, ki pa slučaj niso mogle brezdvomno pojasniti. Ker je bila velika tema, ni bilo mogoče videti, kdo je Sitarja zabodel. Sum, da bi bili obtoženci izvršili dogovorjen napad, ni držal. Porotniki so dotično vprašanje glede vseh obtožencev zanimali z 10 glasovi proti 2 in sodišče je na to vse obtožence oprostilo. Obravnavi je prisostvovalo veliko občinstva, največ iz Mengiša.

— (Na včerajšnji semenj) se je priglasilo 1603 konj in volov, 342 krav in 61 telet, skupaj 2006 glav. Kupčija je bila srednja; nagnali so res veliko goveje živine, kakor tudi kupcev je bilo iz vseh krajev, a ker je bila cena previsoka, ni bila kupčija tako živahna, kakor je bilo pričakovati. Najživahnejša kupčija je bila še z voli, ker so bili prišli kupci z Morave in so veliko volov kupili.

— (Sneg) Po prirodnih zakonih, formuliranih v kmetskem koledarju, morali bi se že veseliti spomladi, solnce bi moralo sijati in pomladanske cvetke bi morale poganjati — mesto pomladi pa imamo danes zopet zimo; par ur je intenzivno snežilo, ulice so polne snega in plundre in ljudje se jeze, da jih je kmetski koledar prevaril.

— (Častno občanstvo) je podelil trg Braslovce gospodu Janezu Hausenbichlerju v priznanje njegovih zaslug za Savinjsko dolino.

— (Akad. teh. društvo „Triglav“ v Gradci.) Novovoljeni odbor se je tako-le sestavil: Predsednik g. med. Rudolf Weibl, podpredsednik g. phil. Fran Vadnjal, tajnik g. phil. Vladimir Herle, blagajnik g. med. Jožef Strašek, knjižničar g. jur. Vladimir Levec, gospodar g. jur. Stanko Krmavner, odbornik nam. g. med. Franc Šabec.

— (Goldinarskih bankovcev) se je do konca meseca februarja vzelo 56.801.396 iz prometa in jih je samo še za 1.081.965 gld. v prometu.

* („Tako, zdaj se grem ustreliti“.) Na Dunaju garnizujoči poročnik L. W., lep in vesel dečko, je bil neizmerno zaljubljen v sestro svoje svakinje. Ta pa ni marala za mladega poročnika in vse prigovarjanje je bilo brez uspeha. Predvčeršnjim je prišel poročnik k svoji svakinji in tam izvedel, da nima nič upanja pridobiti si ljubezen ljubljene

dekleta. Šel je v kavarno igral navidezno dobre volje partijo karambola in ko je bila igra končana, se poslovil od svojih tovarišev z besedami: „tako, zdaj se grem ustreliti“. Feljal se je v Prater in se tam ustrelil, krogla pa je obtičala v sencih in ni možgan ranila, vsled česar je nekoliko upanja, da mladi mož uteče smrti.

* (Neprijetno presenečenje.) V šestem razredu gimnazije v Tarnopolu so te dni žulili matematiko, kar se odpro vrata in v šolsko sobo stopi zalo kmetsko dekle z otrokom v naročju. Profesor strmi, dijaki strme, vse molči in čaka, kaj poreče tujka. Ta pokima prijazno profesorju, se ozre po dijakih, stopi k neki klopi, položi otroka pred ondu sedečega dijaka in reče: „tu ga imaš — svojega sina“ odide s prijaznim pozdravom. Profesorji tarnopolske gimnazije se radi tega škandala še do danes niso utolažili.

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gg. Ivan Kokalj in Ivan Nagu v Javorniku na Gorenjskem vsak 1 krono. Skupaj 2 kroni. Živila rodoljubna darovalca in njiju nasledniki!

Brzjavke.

Dunaj 10. marca. V sinočni seji je posl. Gessmann nujno predlagal, naj se vlada pozove varovati ustavno zajamčeno pravico zborovanja. Unela se je daljša debata, končno je zbornica vzprejela nujnost Gessmannovega predloga. Zoper nujnost so glasovali poljski in konservativni poslanci. Ker je poljski posl. Lewakowski glasoval za Gessmannov predlog, ga je poljski klub danes iz kluba izključil.

Dunaj 10. marca. Poslanska zbornica je začela danes razpravo o proračunu poljedelskega ministerstva. Predsednik Chlumecky je začetkom seje izjavil, da se mora proračun dne 21. t. m. predložiti gospodski zbornici.

Dunaj 10. marca. Danes so se sešli levičarski zaupni moške iz vseh strank, da se posvetujejo glede levičarskega shoda. Določilo se je, naj se shod vrši o binkošti.

Dunaj 10. marca. Češki poslanec dr. Fort je odložil svoj mandat.

Dunaj 10. marca. Iz Češke, Gorenje Avstrijske in Solnograške pa tudi iz Nemčije se poroča, da so nastale velike povodnji.

Rim 10. marca. Rudini je sestavil novo ministerstvo.

Narodno-gospodarske stvari.

— Poročilo o mojsterskih tečajih za čevljarje leta 1895., v c. kr. tehnološkem obrtnem muzeju na Dunaji. Od prvega do zadnjega decembra 1895. l. vložilo se je 249 prošelj radi vzprejema v tečaj za čevljarje mojstre. 151 prošelj je bilo spisanih v nemškem, 98 pa v češkem jeziku. 96 jih je bilo od mojstrov, 153 pa od pomočnikov. Z ozirom na neprimerno kvalifikacijo se je odklonilo že 121 prošelj.

Od 151 nemških prošelj jih je iz zborničnega okoliša: Spodnje Avstrijsko 33, Zgornje Avstrijsko 1, Solnograd 1, Inomost 3, Bolzan 2, Koroško 7, Kranjsko 5, Gradec 5, Ljubno 2, Šlezija 13, Praga 13, Plzenj 6, Liberec 15, Budjevice 1, Heb 11, Brno 8, Olomuc 9, Lvov 12, Krakovo 3, Bukovina 1.

Pri izberi prosilcev pomagajo trgovske zbornice, zadruga, obrtna društva, občinski zastopi in zaupni moške.

Določba, pa kateri znaša šolnina za tečaj 25 gld. in je oprostitev od šolnine najbližja olajšava za obisk tečajev manj premožnim, je imela dozdnevno le teoretično vrednost.

V skoro vseh prošnjah se je prosilo za ustanove, in kjer ne, zgodilo se je to le radi tega, ker prosilec ni vedel, da je olajšava mogoča.

Štipendije, znašajoče 50 do 150 gld. so se odmerjale vedno z ozirom na osebne razmere, oddaljenost domovine in gledé na to, ali je prosilec mojster ali pomočnik.

Od sedaj naprej bosta pa samo dve vrsti štipendij in sicer 70 gld. za pomočnike in po 90 gld. za mojstre. Jedina spremenljiva točka so potni troški. Izjema v tem pravilu je le pri dunajskih prošnjah in sicer se je odmerila za mojstre štipendija 60 gld., za pomočnike pa 50 gld.

Dosedaj so bili na Dunaji 4, v Ustji na Češkem 1 tečaj. Od 4 dunajskih tečajev je bil pri drugem učni jezik češki. 49 obiskovalcev (27 mojstrov in 22 pomočnikov) se razdeli na posamezne kronovine sledeče: Spodnje Avstrijsko 7, Tirolsko 8, Predarelsko 3, Koroško 2, Kranjsko 2, Štajersko 2, Šlezija 4, Češko 22, Moravsko 3, Galicija 4.

Učni črtež na teh tečajih obsega sledeče predmete: a) jemanje mere, strokovno risanje, prirojanje, ročno delo v izdelavi gornjih delov, izdelava spodnjih delov; b) izdelovanje čivljev s pomočjo najvažnejših modernih delavskih pripomočkov in

strojev, ki se gonijo z roko in nogo; c) obrtno knjigovodstvo in kalkulacija.

Kakor poroča strokovni učitelj, ni v začetku tečajevem povprečno skoro nobeden prosilec zmožen kopita rezati, vzorcev rezati.

Noben nima pojma o anatomiji noge, o kalkulaciji 5% jih ni zmožnih jemati mero, gorenje dele pripravljati, prešivati, 3% jih ne zna napravljati spodnjih delov.

V svrhu nadzorstva tečajev, učnega napredka itd. se je ustanovil strokovni odbor, ki obstoji iz dvornega W. Exnerja, kustosa inženirja L. Loosa, konceptnega adjunkta dr. A. Vetterja, dalje izvoljenih udov: tovarnarja čevljev Ahornar, izdelovalca gornjih delov Eigel, dvornega čevljarja Scheer, mojstrov Weigert in Westphal in izdelovalca kopit Wanke.

Strokovni odbor ima vsak teden pogovore, h katerim se kličejo tudi učenci in v vsakem tečaju je jedno veliko zborovanje.

Od čevljev, izdelanih v teh tečajih, je bilo 74 parov iz prijaznosti naročenih. Razun teh čevljev se je oddalo zastoj 8 parov potrebnim učencem c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja in 19 parov c. kr. sirotišnici v IX. okraju.

Mej drugimi, v teh tečajih izdelanimi predmeti je omeniti: noge iz malca, risarije, kopita, krojni vzorci različne velikosti in oblike, ki so se z oziranjem na poznejše eventualno učno delovanje dalo absolventom.

Kar se tiče nadaljne usode posameznih obiskovalcev, bi bilo omeniti: Bogocz (sedaj na Dunaju) gre v svojo šleško domovino, da ustanovi tam privatno učilnico; Eder (Kindberg) predava in podučuje v zadrugi; Hiebsch (Mariaschein) ravnotako. Jamnik, Veverka, Vrána (Praga) imajo postati strokovni učitelji; Octovský, Laštovka bota postala potovalna učitelja na Češkem. Celiewicz iz Melzger sta voditelja in predelavca v galiških deželnih in vzornih delavnicah. Wenzel je postal voditelj lvovske dobavne družbe itd. itd.

Prihodnje leto bodo: 4 tečaji na Dunaju in 8 tečajev izven Dunaja.

Razun tečajev za čevlarske mojstre se bodo po naročilu c. kr. trgovskega ministerstva t. l. ustanovili na c. kr. tehnološkem obrtnem muzeju mojsterski tečaji za stavbeno mizarstvo in mojstre. Udeležili se jih bodo lahko mizarji vseh kronovin tostran Litave in sicer se ima prvi tečaj te vrste začeti že koncem marca t. l.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jožefa Meterce zemljišče v Zabreznici (preloženo) dné 13. marca in 17. aprila v Radovljici.
Lorenca Sajovica zemljišča v Motniku, cenjena 6810 gld. in 1000 gld., (v drugič) dné 14. marca v Kamniku.
Antona Mikliča posestvo v Jerovi vasi, cenjeno 4377 gld., dné 14. marca in 18. aprila v Ljubljani.
Franceta Oražna posestvo v Studencu, cenjeno 1419 gld., dné 14. marca in 18. aprila na Brdu.

Umrli so v Ljubljani:

4. marca: Uršula Potočnik, strežnica, 71 let, Kapi-telske ulice št. 13, ostarelost.
5. marca: Kristina Kavčič, žena umirovljenega vodje zemljiške knjige, 63 let, Tivoli, ostarelost. — Marija Bratovž, kramarjeva hči, 6 mesecev, Trnovski pristan št. 18, jetika. — Matevž Černe, izvoščekov sin, 5 let, Marije Tere-zije št. 5, davica.
6. marca: Janez Zupančič, posestnikov sin, 3 leta, Kravja dolina št. 9, davica.
V hiralnici:
3. marca: Anton Pečenik, gostač, 85 let, ostarelost.

Meteorološko poročilo.

Marec	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
9.	9. zvečer	729.2	6.2	p. m. jzah.	skoro jas.	
10.	7. zjutraj	730.7	8.0	sl. jvzh.	oblačno	0.0
"	2. popol.	733.1	1.6	sl. jvzh.	snežno	

Srednja včerašnja temperatura 9.4°, za 6.9° nad nor-malom.

Dunajska borza

dné 10. marca 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	25	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	20	"
Avstrijska zlata renta	122	"	45	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	50	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	40	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	25	"
Avstro-ogerske bančne delnice	994	"	—	"
Kreditne delnice	381	"	50	"
London vista	120	"	75	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	—	"
20 mark	11	"	80	"
20 frankov	9	"	57	"
Italijanski bankovci	43	"	15	"
C. kr. cekini	5	"	65	"

Dné 9. marca 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	194	"	25	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	"	50	"
Ljubljanske srečke	22	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	24	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	174	"	75	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	477	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	28	"

Umeten vrtnar

oženjen, brez otrok, išče službe ali pa tudi prevzame vsako delo njegove vrste proti dnevnemu plačilu. (2061-1)

Za več let daje se v najem ali slučajno tudi prodaja večja opekarna v Ribnici

katere kakovost zemlje je najboljša.
Kaj več pove iz prijaznosti upravnistvo „Slo-venskega Naroda“. (2041-3)

Dunajske

Štefanija-moderce

elegantne fačone

domače moderce

III. (iz rastlinskega svilka) (2054-1)

korzetna varovala

ženske in otroške nogovice

prodaja po najnižjih cenah

Karol Recknagel.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Načelno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po vozi osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Selthal v Anasse, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebe, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lpako, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. shtetraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 7. uri 10 min. shtetraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregene, Gurth, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebe, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lpako, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 40 min. shtetraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Razun tega ob nedeljah in praznikih, ob 5. uri 45 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. shtetraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lpake, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebe, Marijinih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Anasse, Ljubna, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 7. uri 15 min. shtetraj osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 11. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lpake, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebe, Marijinih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Genevo, Gurth, Bregene, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabel, Trbiša.
Ob 3. uri 35 min. popoldne osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiša.
Ob 2. uri 45 min. shtetraj osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 9. uri 4 min. shtetraj osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabel, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. shtetraj v Kamnik.
Ob 8. uri 45 min. popoldne
Ob 9. uri 50 min. shtetraj

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 5. uri 50 min. shtetraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. popoldne
Ob 6. uri 30 min. shtetraj (1705-58)

Šivilja

izurjena v izdelovanju životov, in (2044-3)

jedna učenka

se takej in za trajno vzprejmeta v špitalskih ulicah št. 3, II. nadstropje.

Trgovski učenec

izurjena prodajalka

vzprejmeta se v trgovino z mešanim blagom. — Ponudbe tvrdki Ivan Razboršek, Šmatno pri Litiji.

Vsled demoliranja Blaznikove hiše na Starem trgu h. št. 12

proda se

stavbinski materijal

okna, vrata, les itd.

Natančneje se poizvé tam.

Postranski zaslužek

150—200 gld. mesečno za osebe vseh poklicnih vrst, ki se hoté pečati s prodajo zakonito dovoljenih srečk. — Ponudbe na „Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp. Budapest“. (1927-8)
Ustanovljena l. 1874.

VABILO

OBČNEMU ZBORU

zadruga gostilničarjev, kavarnarjev, skuharjev in žganjetočnikov

kateri bodo

v četrtek dné 12. sušca 1896. leta

in ako bi zbor takrat ne bil sklepčen

v četrtek dné 26. sušca 1896. leta

vsakokrat ob 2 uri popoldne

v vrtnem salonu „Pri zvezdi“ (g. Ferlinz).

Dnevni red:

- 1.) Čitanje zapisnika izrednega občnega zbora dné 4. julija 1895.
- 2.) Poročilo o delovanju zadrúžnega starešinstva l. 1895.
- 3.) Čitanje računa za l. 1895.
- 4.) Volt-v načelnika, njega namestnika in izstopivših odbornikov.
- 5.) Predlog g. Štefana Franzota gledé vpeljave zadrúžne bolniške blagajne.
- 6.) Posamezni predlogi zadrúžnih članov.

V Ljubljani, 24. svečana 1896.

Za zadrúžno starešinstvo:

(2057)

Ivan Tosti, načelnik.

Št. 2352.

Razpis.

Podpisani deželni odbor razpisuje sledeče

službe okrožnih zdravnikov:

- 1.) v Bohinjski Bistrici z letno plačo 800 gld. in 200 gld. letne doklade od zdravstvenega okrožja,
- 2.) na Brdu z letno plačo 600 gld.,
- 3.) v Črnomlju z letno plačo 800 gld. in 200 gld. letne doklade od zdravstvenega okrožja,
- 4.) v Kočevski Reki z letno plačo 800 gld.,
- 5.) v Logatcu z letno plačo 600 gld.,
- 6.) v Senožečah z letno plačo 800 gld.,
- 7.) v Šmarji pri Ljubljani z letno plačo 800 gld.,
- 8.) v Velikih Laščah z letno plačo 700 gld.

Prosilci za jedno teh služb pošljejo naj svoje prošnje podpisane deželnemu odboru

do 20. marcija 1896. l.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Oziralo se bode pa le na take prosilce, kateri so najmanj dve leti že službovali v kaki bolnici.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, dné 23. svečana 1896.